

Χρήστος Γεωργιάδης Τρία μικρά ποιήματα

Χωρίς αμφιβολία Ειρήνη

Είναι, το ξέρω,
το ταξίδι μακρινό.
Μα ένα αν τα κατάφερνε μονάχα
σαν το χαμόγελό σου φωτεινό
όνειρο, να το ταξιδέψει
κι απ' τον ουρανό
μέσα στ' ουράνιου τόξου το γαλάζιο
γλιστρώντας, να κατέβει
και να γίνει αληθινό
στην παραγμένη γη να φθάσει
και να μείνει
δεν θά 'ταν αναμφίβολα άλλο από
το πολυπόθητο όνομά σου, Ειρήνη.

Ενήλικος

Μπορεί
να πεις και όχι
μα μπορεί και όχι. _

Αγάπη μου

Την ανεξαρτησία μου
σου την χαρίζω
δός μου πίσω
τον δεσμό μου μ' εσένα
μα την ελευθερία μου αν θες
θα σου την δώσω
μόνο να την φυλάξεις
για μένα.
Πρόσεχέ την.
Θέλω βλέπεις νά'μαι ελεύθερος
για να μπορώ
νά'μαι δικός σου.

Η αρχή της αβεβαιότητας

Ακροβατώ στην κόψη μου
αδιάκοπα
και κόβομαι και πέφτω
σχοινοβατώ στον κόσμο μου
παράξενα
ανάμεσα σε φόβους
και σ' ελπίδες
και
σε θέλω. _

Η πειθώ των πολύτιμων λίθων

Όταν δύο λαμπερά διαμάντια
σε κοιτάζουν
και σου μιλούν πιά εύγλωττα
από την μελωδία
που σε παρακαλεί
πώς είναι δυνατόν να αρνηθείς;
Αδύνατο σου φαίνεται
ανυπόφορο
να δεις να σβήνεται
το μαργαριταρένιο χαμόγελο. _